

Лист (повідомлення)

Час летить неспинно. Ось уже два місяці пройшло з того часу як помер в ТКЦРЛ мій батько Мурис Б.М. Після смерті батька мною були написані заяви в правоохоронні органи скарги в РДА та МОЗ України та головному лікарю ТКЦРЛ звернення в ГО «Майдан» та «Самооборона» Турківщини.

Написано мною звернення до народного депутата ВРУ Суслової І.М. Стаття в ЗМІ щодо халатного ставлення лікарів ТКЦРЛ Марунчак Н.В. Марусяк М.М. Ільницький М.Я. Бриндак Ю.С. що можливо призвело до смерті мого батька. Пройшло два місяці але досі ще ніхто не покараний. В даний час щиро хочеться подякувати за надану підтримку народному депутату ВРУ Сусловій І.М. та громадським організаціям ГО «Майдан» та «Самооборона» турківщини а також ЗМІ.

Я досі згадую цю жахливу картину коли я зайшов на 12 палату травматологічного відділу ТКЦРЛ після дзвінка матері що батько помер. І мучить мене совість що батько мене виростив допомагав в навчанні тішився і гордився мною на кожному кроці чим міг завжди мені допомагав і вдень і вночі, а я привіз його в лікарню де кілька років був їхнім внутрішнім працівником і після переведення в КЗ ЛОР ЛОЦ ЕМДМ К і досі там працюю як мені здавалося, що мене там всі поважають де всі одразу почнуть надавати медичну допомогу моєму батькові якого я везу в лікарню з симптомами легеневої кровотечі. Легенева кровотеча – наскільки мені відомо – вважається невідкладним станом де повинна надаватися невідкладна медична допомога. Натомість ходження по лікарні з проханням бодай десь притулити хворого батька та ігнорування лікарів в результаті летальний випадок.

По суті справи: після смерті батька мною була написана скарга до голови РДА Лабецькому О. М. Відповідь мою справу передано в Турківську поліцію та обласний департамент охорони здоров'я і відповідь мені повинні були надіслати до 20 грудня 2015, але слідчо-експертна комісія приїхала через місяць після смерті 22.12.2015р. Мною написана заява в поліцію. Відповіді адресованої на моє ім'я нема до сьогодні. Заява головному лікарю про проведення службового розслідування щодо смерті мого батька і видачі посмертної довідки. Стаття в ЗМІ зустріч з журналістами телеканалу ISTV та ZIK.

Коли приїхали журналісти ISTV після зустрічі зі мною вони поїхали в лікарню для зустрічі з лікарями. Лікарі Марунчак Н.В. Марусяк М.М. Бриндак Ю.С. Ільницький М.Я. Манюх Б.І. на чолі з Начальником медичної служби Нагайко І.Ю. були підготовлені до зустрічі з журналістами, але не сподівалися, що я також буду присутній. Незадовго до цього після смерті батька до мене доходили слухи що начальник медичної служби Нагайко І.Ю. говорив: «Ну і що, що помер він і так мав би померти», то було доказано його відповіддю на запитання журналістки «Чи вважаєте ви, що хворий прийшовши до лікарні своїми ногами того ж дня має померти» він у відповідь сказав «так». Також були слухи в лікарні про те, що п.Марусяк М.М. – завідувач реанімаційного відділення говорив, що він ніякої відповідальності не понесе оскільки він має наказ про те що він доход яг не ложить в своє відділення. Це підтвердились коли журналістам він сказав про 303-наказ та інкурабельних хворих. Також на телебаченні п. Нагайко І.Ю. обвинувачує мене в створенні скандальної ситуації районі хоча в цю страшну для мене ніч коли я подзвонив до нього як до начальника медичної служби і розповів про ситуацію він у відповідь сказав мені щоб я писав скарги на лікарів бо це його вже дістало.

Мною була подана стаття в районну газету «Бойківщина» після чого як сказав п. Нагайко І.Ю. на зборах ГО «Майдан», що до нього подзвонив головний редактор Васильків В.В. і повідомив, що я приніс для публікації статтю і чи будуть до неї якісь коментарі зі сторони лікарні. Після цього як з лікарні поїхали журналісти Нагайко І.Ю. відразу повіз в редакцію для публікації неправдиву інформацію яка для мене є образливою і в якій підписалась вся медична спільнота ТКЦРЛ як я пізніше зрозумів це і була одна із відповідей щодо службового розслідування по моїй справі. Після цього я пішов до головного лікаря, щоб мені дали відповідь по службовому розслідуванню. Ознайомившись з відповіддю я написав йому звернення про повторне службове розслідування із залученням громадських організацій оскільки я з рішенням не погоджуюсь тому що все це не правда і

є образливим для мене. Медична рада та медична спільнота ТКЦРЛ на чолі з п. Нагайком І.Ю розібрались так, щоб просто прикрити винних і не наказати. Головний лікар дав згоду на повторне розслідування по моєму зверненню але воно так і не відбулося, його два рази переносили потім в уже призначений день і годину прийшли члени громадських організацій прийшов я, але службове розслідування так і не відбулося не було головного лікаря не було медичної комісії (є відеозапис) на якому знову ж таки говорить не правду молодша медична сестра, їх навчили, що вони повинні говорити і писати, а інакше переведуть їх на 12-годинне чергування а не 24год. Як вони працюють на даний момент. п. Нагайко І.Ю після зборів ГО «Майдан» пустив слух, що я вимагаю в них 400000 тис. гривень про що я зразу написав скаргу головному лікарю. Міри ніякі не прийняті. Наскільки я зрозумів це було зроблено для того щоб обурити проти мене жителів району, щоб всі подумали що я все затіяв для того щоб заробити гроші на смерті батька, але я не з таких людей і гроші заробляю чесно важкою працею. Молодша медична сестра Шикоряк М. говорить що за мої дії ніхто здоров'я не попросить, що вжитті всяке буває, що підставлять мене в роботі, а можуть і запалити.

Також були збори завідувачів ТКЦРЛ в кабінеті голови РДА на другий день після яких завідувач терапевтичного відділу Стець Т.Р прийшла до мене на робоче місце з криком що моя мати від неї хоче і погрожуючи що вона мені ще покаже. Хочу довести до відома, що в той день коли я приїхав з батьком в лікарню я дзвонив до неї, але вона сказала, що її немає на роботі дзвонив тому що Стець Т.Р на протязі 2-3 років займалася лікуванням мого батька і видавала йому лікарняні листки з його слів за грошову винагороду.

Із МОЗ прийшла відповідь, що порушено кримінальну справу. 22.12.2015р. приїзд слідчо-експертної комісії ОДОЗ. Прикро, що коли я розповідав їм всю цю історію вони мене перебивали і давали на мій погляд запитання після яких я зрозумів, що дехто з членів комісії негативно настроєний проти мене.

Також мені стало відомо, що в історії хвороби є виправлення та записи лікаря приймального відділення якого в цей день не було і він навіть не бачив мого батька.

Висновку слідчо-експертної комісії адресованої на моє ім'я не маю ще й досі. Зате прийшов висновок відповідь моїй матері. Переглянувши цей висновок я не згоден з ним і взагалі сумніваюсь в компетентності або чесності цієї комісії. Якось дивним чином покарання обійшло стороною п. Бриндака який втік і не хотів відразу оглядати мого батька минуло покарання і лікарів терапевтів. п. Марусяка за всі його дії притягнути до дисциплінарної відповідальності не згадали і про молодший медперсонал. І чому комісія приїхала аж через місяць після смерті батька.

В цей час коли я почав писати скарги дружина п. Бриндака, Бриндак Л.М. яка працює медсестрою в онкологічному кабінеті пише заяви в поліцію на мою маму інваліда Ігрупи ніби та її образила та тягає її по судах. По тій справі районний суд закрит справу та вона подала в обласний апеляційний суд тепер мати мусить їхати до Львова і на милицях добиратися до суду. Також хочеться щоб хтось в цьому розібрався.

Можливо хтось мені дасть відповідь чому все так довго тягнеться, чому ніхто з медпрацівників ТКЦРЛ задіяних в цій справі так і не вибачився. Всі говорять про профузну кровотечу, але ні в історії ні в посмертній довідці не сказано про профузну кровотечу від якої помер батько. Питання вимогли лікарі своїм халатним ставленням та лікуванням спровокувати цю кровотечу яка і призвела до смерті. За два дні до цього як батько попав до ТКЦРЛ він проходив курс хіміотерапії але ніхто не збирав анамнез і тим не цікавився. Чи адекватну мед. допомогу надавали батькові таким наводненням на протязі кількох годин: Амінокапронова к-та 100гр 4 рази, Контрікал 3тис.+наірій хлорид 100гр, Глюкоза 200гр, Цефтріаксон + Натрій хлорид 200гр Реосорбілакт 200гр. Чи міг в батька просто піднятися тиск коли він заснув і розірватися легенева артерія (мале коло кровообігу) чи потрібно було ввести еуфілін для зняття тиску в малому колі кровообігу на це просто ніхто не звертав уваги, навіть звичайний рентген знімок грудної клітки не зробили та ін.

Хочу додати що після комісії з департаменту через кілька днів якимось увечері до моєї тещі приїздили невідомі мені люди і казали їй щоб вона мене просила щоб я написав відмову у департамент тому що постраждають невинні люди. У відповідь їй я відмовив сказав що не можу і не

хочу такого робити і не зраджу тим людям які щиро мені допомагають. Можливо для когось то все просто можна насміхатися з мене моєї родини,шукати мені біди,страшити,по Турці ходять слухи що я і моя сестра уже звільнені з роботи,ставлять ставки скільки я ще пропрацюю адже я пішов проти всіх медиків але як вони поступили з батьком медпрацівників навіть і не вибачилися, просто нікого не болять і це не їхнє горе не їхній рідний тато.

Моя особиста думка що за тим всім хтось стоїть,а хтось можливо заробляє гроші,але щиро вірю що все закінчиться і винні будуть покарані справедливо.

Хочу сказати що в ТКЦРЛ є багато хороших висококваліфікованих спеціалістів це кажу як пацієнт що звертався не один раз по медичну допомогу і медичний працівник,а є ті які кидають тіні злочинства на інших і хочуть настроїти всіх мед. працівників проти мене.

Взагалі за ці два місяці стільки всього сталося що навіть сил не вистачає все це описати.

З повагою. Мурис Б.Б.

22.01.2016р.